

Gjengivelser efter pompejanske Mosaiker og italienske Renaissance-Motiver, tegnede af Kristiane Konst.-Hansen paa hendes Studierejse i Italien.

Efterhaanden som Forretningen udvidedes, krævedes der nye Ideer, og her var det, at den til Kunstnerinde uddannede yngre Søster Elise traadte hjælpende til; særlig efter Faderens Død kom Bestillingernes tit trykkende Mængde til at hvile paa hendes unge Skuldre. Ved stadigt Naturstudium og ihærdigt Arbejde er det lykkedes hende at udvikle sig til en virkelig *Dygtighed* paa det dekorative Omraade. Det synes, som om Bekjendtskabet med de japanske Dekorationer have bidraget en væsentlig Del til at vise hende Vejen.

Der hænger udenfor „den danske Dekorationsforenings“ Sal en Ramme fyldt med hendes Studier; man vil her kunne spore den Kjærlighed og fine Forstaaelse for Naturens smaa Vidundere, som viser sig, enten det er Fugl, Fisk, Blomst eller Insekt, hun gjengiver.

Inde i selve Salen baade i hendes to dejlige Gobelinsmalerier med svømmende *Fisk* saa vel som ogsaa i sine forskellige Lervarearbejder saasom Skaalene med Tangplanterne, Gribbene og Krukken med de tre udmærkede, smaa, gnavnede Mus, som de løbende Strandfugle o. m. a., synes jeg, at hun indtager en værdig Stilling; netop fordi hun bevarer en stilfuld, rolig Holdning, kan kun godt staa ved Siden af en saa urolig barok Begavelse, som den, Joachim Skovgaard f. Ex. lægger for Dagen i sin Kumme med Skurekonen, al mulig *Respekt* for Underdelen af Kummen, men Skurekonen er ikke smagfuld, hun nærmer sig svært meget det hæslige.

Det synes, som om det barokke er noget, der ligger Skovgaardene i Blodet, den yngste af de tre Søskende: *Cathrine* udstiller saaledes to dekorative Gjenstande, en Krukke og en Skaal, begge dekorerede med et Slags selvopfundne Uhyrer; hun har i disse to Arbejder hentet sine Motiver i den nordiske Sagntid, og i saa Henseende fulgt den af Lorenz Frølich angivne Vej; thi han var den første, der bragte Nordens Oldtid frem i Illustrationer.

Paa Skaalen, der forestiller en Sø, er det Trollden, der suger Søen ud, den suger udmærket, dette ækle, magre Dyr, man ser ikke Spor paa dens udtærede Krop, at den faar noget i Livet, hvorfor man uvilkaarlig kommer til at tænke paa de syv magre Køer, der slugte de syv fede.